

REDACȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTIL

Pentru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 luna fl.

Nr-ii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înșoțiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

CERȘETĂRIILE

de 1 și garsonă: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare dată
câtune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori: născutate nu
se acceptă.

TRIBUNA POPORULUI

Partidul național.

III

Este fapt indeobște cunoscut, că dela ultimele dispozițiuni făcute pentru alegerea delegaților și convocarea conferinței naționale, în luna lui Octombrie 1896, dl Dr. Rațiu nici n'a încercat măcar, până azi, de a convoca atâta conferință și a reactiva organismul partidului național.

Adevărat că în 1898 a convocat la Blaj, tot pe 3/15 Maiu, o mare adunare națională, — nu conferința delegaților, — dar și aceea a fost convocată numai pentru formă, căci fiind oprită, „Tribuna” însăși a luat poziție contra ei, sfătuind publicul să rămână acasă, nu cumva să se primejduiască așezămintele culturale din Blaj.

Astfel, în urma neactivității și nepuținței absolute a comitetului de a începe vre-o acțiune politică serioasă, am înființat cu începutul anului 1897 „Tribuna Poporului”, ca să deschidem câmp liber discuțiilor și părerilor rezonabile asupra pozițiunii partidului național și a poporului român.

De aci înainte „comitetul național” presidat de dl Dr. Rațiu, nu s'a mai preocupat de afacerile și interesele partidului, ci cum să combată și să împedecă mișcarea pornită la Arad. În scopul acesta organul ce îi stă la dispoziție acusat-ne-a de „trădătorii”; făcut-ne-a „vinduț” lui Bánffy, „aruncați” în brațele Ungurilor și „înfrățiti” cu ei prin toastele rostite la banchetul dela instalarea Pr. S. Sale părintelui episcop I. Goldiș.

Acum că după mult temuta „înfrățire” dela Arad, doi distinși membri ai partidului național au slevat unul chestiunea pasivității și activității, al doilea ideea apropierei politice între Maghiari și Români, — cercurile diriguitoare ale organului „autorizat” din Sibiu și au pierdut cu deservire rostul.

Distinși membri ai partidului, și autorii articolelor, cari au aprins atât de tare pe stăpânii „averii naționale”, au luat discuția academicește, expunându-și părerile în mod obiectiv fără a face propuneri sau concluziuni peremptorice.

Eată ce zice auctorul articolelor „Pasivitate sau activitate?”

„În toate părțile se discută, se fac conjecturi și se colportază diferite versiuni: ba că Români vor părăsi pasivitatea, ba că nu vor părăsi-o.

„Așa stând lucrurile, chestia atitudinii noastre în viitoarele alegeri parlamentare a devenit de mare actualitate și de mare importanță. Nu putem să o privim de o afacere particulară a noastră, ci de o afacere politică de prima catgorie.

„Nu se impune dar să cugetăm cu maritate asupra ei și să ne pregătim din vreme a-i da soluțiunea cea mai potrivită cu interesele noastre naționale și cu interesele patriei.

„Adevărat, că această soluțiune, între împregiurările de față, nu este ușor de gă-

sit și mai presus de toate nu este ușor de dus în îndeplinire.

„Conferința națională, după vechea organizație a partidului nostru, se pare că nu se mai poate întruni, sau cel puțin vedem că nu se mai întrunește. Comitetul național ca expresie legitimă și recunoscută de toți membrii partidului, nu mai există. Ne lipsesc dar factorii competenți, care să poată decreta, precum eram obișnuși în trecut, în chip oficial și obligator pentru toți aderenții partidului, atitudinea noastră.

„Și totuși această atitudine trebuie precisată. Ce e dar de făcut?”

„Înainte de toate, cred că o de datoriță presei naționale să deschidă o discuție cât de largă și cât de temeinică asupra chestiei. Pe urmă ar fi de dorit, ca toți fruntașii vieții noastre publice să ia pana în mână și să-și arate în mod franc și precis vederile. Să ne spunem toți părerile și să le câmpănim pe toate, și atunci sunt convins că ni-se vor impune dela sine cele mai bune, se va stabili în obșteea alegătorilor români o opinie publică sănătoasă, care în viitoarele alegeri îi va conduce mai bine și cu mai multă autoritate, decât ar putea să o facă găstăzi ori-care din reprezentanții oficiali ai partidului, care mai există sau pretind că mai există.

„Înțeleg, însă o discuție serioasă, obiectivă și condusă numai de dorința de a afla cea mai bună.

„Nu înțeleg să începem din nou a ne bănuși, a ne lojura, a ne contesta buna intenție și a ne gratifica unii pe alții cu epitețe de trădători etc. Nu înțelegem să începem din nou, nu, mai bine zis, să continuăm modul de discuție observat de la 1895 de unii din publiciștii nostri — spre deliciul tuturor adversarilor cauzei naționale.

„Înțeleg să ne călcăm cu toții pe inimă să lășăm la o parte toate personalitățile și ca sinceri și adeverați Români, preocupăți numai de binele poporului, să ne dăm în bună credință și în curat concursul nostru, pentru ca alegătorii români din vreme să fie orientați despre usul ce interesele națiunii și al patriei cere să facă de dreptul lor electoral.”

Ear scriitorul articolelor „Ideea apropierei politice între Maghiari și Români” zice:

„Nu pot să termin aceste șire, fără a i sista indeosebi asupra deosebirii mari ce există între propagarea ideii de apropiere între Maghiari și Români de o parte, și între stabilirea punctelor de înțelegere între aceste două popoare de altă parte. Oricine dintre noi este liber să propage o idee politică. O înțelegere între două popoare, care până aci se combăteau unul pe altul, numai reprezentanții lor anume designați spre acest scop pot să o facă. Înțelegerea este un act de compromis și garanția lui consistă tocmai în consimțământul reprezentanților. Aceia dintre noi, cari se grăbesc a combate de pe acum „înfrățirea de la Arad”, vor procede cu minte, dacă își vor păstra proiectele lor pentru mai târziu, căci suntem încă foarte departe de această „înfrățire”. Reprezentantul poporului maghiar este guvernul. Acesta până astăzi nici n'a dat vre un semn măcar, că acceptează ideea de apropiere, necum să întreprindă ceva în această direcție. De altă parte reprezentanța poporului român trebuie mai întâi creată, pentru-ca să aibă ocaziune a se pronunța și a întreprinde ceva.”

„Dl Dr. Rațiu însă și consilierii săi intimi nu admit discuție prin care s'ar lămurii ideile și am putea ajunge la o înțelegere comună. Ei repudiază chiar și ideea de apropiere între Maghiari și Români, ceea ce până acum n'a făcut-o nici un politician român, pentru-că partidul național, după programul său, numai pe teren legal și constituțional a luptat și luptă; în urmărire nu numai ideea, dar mai ales apropierea însăși i-se impune cu imperativă necesitate, căci fără apropiere nu se face înțelegere, ear, fără înțelegere, pe teren legal și constituțional, nu se pot câștiga drepturi!”

Aceia, cari fără socotință ne atacă pentru ideea „apropierei” — Dr. Rațiu și conșoții să-și aducă aminte, că ei singuri au venit la ideea aceasta, când erau în temniță. La a lor dorință expresă am rugat eu, în persoană, pe trei prelați români, ca prin o petiție colectivă a tuturor episcopilor români să intervină pe calea guvernului pentru grațierea lor.

În alții prelați n'au fost toți de acord, și intervenția nu s'a făcut; tendința de apropiere însă este evidentă, și ea s'a manifestat în faptă, după grațierea comitetului, când în urma cunoscutului pelerinaj la Budapesta domnii Dr. Rațiu și Coroian au și făcut cuvințioasele mătăni pe la domni ministri.

Fiindcă diriguitorii „autorizați” ai „națiunii” dela Sibiu, pun foarte mare temei pe scrisorile ziarelor maghiare în privința „apropierei” și „înfrățirii” dela Arad, vom reproduce aci câte-va din comentarele cu care presa maghiară a întâmpinat grațierea comitetului și vizitele făcute pe la ministri.

Eată ce scria de pildă „Magyar Hirlap”:

„Deschiderea porților închisorii, din Seghedin și Vaș, este totodată deschiderea unui nou drum în chestiunea română... Nu scrutarea contrarietăților, nu căutarea unghiulețelor, ci aflarea punctelor de atingere, în care să ne înțelegem unii cu alții sunt principiile care în fine se ved a învinge”.

Ear „Pester Lloyd” tot atunci publicase un comunicat în care zicea, că vizitele membrilor comitetului pe la ministri au „mai mare însemnătate decât un simplu act de curtoazie, căci atunci n'ar fi rămas timp mai îndelungat în Budapesta, unde ei (Lucaciu și Coroian) de repezite ori au venit în atingere cu conducătorul secțiunii naționalităților, consilierul de secție Jeszenszky”. (Vezi „Gazeta Transilvaniei” din 1895 Nr-ii 199 și 217).

În faimosul „Manifest” cei 7 membri din comitet cu dl Dr. Rațiu în frunte se exprimă astfel cu privire la apropierea politică între Maghiari și Români:

„Noi nu trebuie să desperăm că elementul domnitor va ajunge să priceapă în cele din urmă cum viitorul patriei numai prin bună înțelegere și comună conlucrare poate fi asigurat”.

Mai mult ca atât: „Pester Lloyd” în ediția de seara dela 18 Febr. 1896

constată că în textul „Manifestului” era un pasagiu, care nu s'a tipărit românește, dar lui i-s'a comunicat și îl reproduce astfel:

„Dacă da (adecă dacă guvernul se va emancipa de șovinism), atunci noi suntem convinși, că el va găsi în poporul român elementele dispuse și sincere, pentru a-l sprigini în opera pentru realizarea păcii, pe care patria comună de mult o pretinde”.

Ba, încă înainte de intrarea comitetului în temniță, când ministrul Hieronymi călătoria prin Ardeal în 1894, spune dl G. Bogdan-Duică, redactorul „Tribunei”, că primise ordin dela dl Dr. Rațiu, ca „ex professo” să scrie o serie de articoli „despre împăcarea cu Ungurii”. (Vezi broșura: „Partea mea în Criza „Tribunei” de George Bogdan-Duică).

Facând acum paralela între toatele dela banchetul din Arad, articoli despre „ideea de apropiere politică între Maghiari și Români” de o parte, și ideile de „apropiere” și de „împăcare cu Ungurii” de altă parte, propagate cu cuvântul și cu fapta de dl Dr. Rațiu și conșoții, — se constată, că d'nia lor, atât în ajunul întemnițării, precum și după grațiere, în adevăr au urmat direcția politică pentru „încercarea și pregătirea unei apropieri între Maghiari și Români”, tocmai precum zice auctorul „ideii de apropiere în „Tribuna Poporului.” Și dacă părintele episcop Iosif Goldiș însemnează un program în punctul de „apropiere”—apoi, acest program l'au cunoscut și recunoscut de mult d-nii Dr. Rațiu și Coroian.

Un lucru ar trebui să-l știe, care însă nu-l știu, oamenii de la „Tribuna”, anume, că părintele I. Goldiș nu e episcopul unei biserici absolutiste, unde autoritatea bisericeii se reasumă în autoritatea episcopului, ci—ca Pr. S. Sa este episcopul unei biserici ortodoxe, care, pe lângă că e națională română, mai e încă și constituțională, unde auctoritatea episcopului este conciliară, și el nu e decât vocea sau ecoul obșteii bisericești.

Tot astfel schiopătează „autorizați” dela Sibiu și în atacurile ce ne fac pentru articoli: „Pasivitate sau activitate?”

Ven. dn. George Pop de Băsești trăiește, și Dumnezeu să ni-l țină, d-sa mi-a venit în ajunul congresului naționalităților la Budapesta cu propunerea formulată la Seghedin, ca în programul comun al naționalităților să luăm un punct osebit pentru activitate și participarea la alegerile parlamentare alături cu partidul popular al lui Zichy.

Chiar „Tribuna” declarase în numărul dela 15/27 August a. e., că articoli „Pasivitate sau activitate?” din „Tribuna Poporului” nu sunt decât „o copiere a idellor” cuprinse în articoli set despre „pasivitate”.

Nu ne surprinde dar, că, în halul în care a ajuns dl Dr. Rațiu, în ceea din urmă, se vede silit a se adresa către dl Dr. Al. Mocsonyi, ca să-i spună un cuvânt asupra situației

politice. Decât că dl Mocsonyi, ca de regulă, nu ese cu farba. Ear celea ce spune nu sunt lucruri noue.

Aceea ce interesa însă pe dl Dr. Rațiu să auză dela dl Mocsonyi, se pare a fi opiniunea exprimată în chestia partidului național. În adevăr dl Dr. Al. Mocsonyi crede și acum că trebuie a susține organizațiunea veche a partidului, căreia dl Dr. Rațiu și organul d-lui Mocsonyi, „Dreptatea“ i-au dat ultima lovitură la 1896, când de fapt Banățenii nu au recunoscut obligativitatea dispozițiilor comitetului presidat de dl Dr. Rațiu, și în cosecință nici n'au ales delegați pentru conferința națională, ba, precum am arătat, „Dreptatea“ a agitat pe față contra participării alegătorilor la conferință.

Unde este așa-dar comitetul și organizațiunea noastră de partid?

V. Mangra.

Semn de alegeri noue în curând? *Legea despre judecătoria Curiei în afaceri electorale, votată în urma compromisului partidelor în luna Februarie, are un paragraf (§. 7.), în sensul căruia nu cade în categoria corupției electorale căratul alegătorilor la locul alegerii și îndărăt acasă.*

Deoarece-ce însă, precum ori-cine lesne pricepe, și sub acest titlu încă se pot săvârși abuzuri de corumpere, paragraful următor celui pomenit ordănește, că: „costul căratului pentru fiecare comună a cercului electoral indeosebi îl stabilește autoritatea comitatensă respectivă, și anume, luând în considerare împregiurările de comunicație și anotimpurile, îl statorește din 3 în 3 ani.

Ministrul de interne Széll a trimis zilele acestea către toate municipiile comitatense o circulară, în care le reamintește și explică aceste dispoziții ale sus zisei legi; și dându-le îndrumări specifice, cum să îndeplinească paragraful despre statorirea căratului alegătorilor, cere categoric să 'i-se îndeplinească rezultatul gata al lucrării, cu toate documentele și eventualele protestări, cel mult până la 30 Noemvrie a. c.

Să fie oare semn, că stăm în preajma noivelor alegeri dietale?

DI Al. Mocsonyi. „Tribuna“ din Sibiu a publicat într'unul din numerii sel

de pe urmă două feluri de enunțaiuni ale dlui Dr. Al. Mocsonyi, una indirectă, alta directă.

Le vom reproduce ambele în nrul nostru de Lună și totdeodată vom publica și un articol datorit penei unui membru distins ardelean al partidului național, articol intitulat: „Să intrăm ori să nu intrăm în parlament?“

Széll și Austria. „Magyarország“ dela 15 c., își sfârșește articolul său special despre situația politică cu următoarele concludențe:

„Poziția actuală a guvernului ungar față cu chestiunea (?) austriacă poate fi reasumată în două propozițiuni, anume:

„1., Alipirea riguroasă la alcătuirea legală a delegațiunilor.

2., Nici un fel de amestec din partea Ungariei în trebile Austriei în interesul nici unuia dintre popoarele ei“.

Cum vine foaia independențistă, să publice ea asemenea declarațiuni laconice de categorice, par'că în numele guvernului și cu un fel de colorit oficios?

Tocmai fiind că Bartha Miklos-istii cu foaia lor sunt tot așa de independenți guvernamentali sub Széll, cum erau Kossuth-Eötvös-istii cu „Egyetértés“ sub Bánffy.

Mărturisiri tânguitoare

ale

unui secretar de stat.

Martia trecută s'a intrunit la Budapesta *conventul* (sinodul) bisericesc al evangelicilor din districtul (diecesa) montanistic, a cărui căpetenie lumească este *Michail Zsilinszky*, secretar de stat la ministerul de culte și de învățăm. public. În vorbirea sa de deschidere *Zsilinszky* s'a plâns amar de scăderea simțului religios la ordincioșii evangelicilor. Eată ce a zis între altele:

„Așa cuget, dnilor, că toți ne întâlnim într'un când când zic, că a scăzut mult vechea rîvnă în ale religiei; că legăturile ce strîng la oaltă pe credincioșii bisericilor, slăbesc și moravurile popoarelor, cari sunt cel mai puternic razim al fiecărui stat, au pornit pe calea stricăciunei cumplite...

„Toți bărbații de stat cei înțelepți spun, că [pe calea aceasta] omenimea și viața ei înaintează spre o prăbușire mare,

sigură. Alergând cu prea multă lăcomie după bunuri pămîntesci, cele sufletești au rămas foarte înapoi, ceea-ce a tras după sine urmări strajnic de pustiitoare în toate straturile societății...

„Năpasta socialistă a avut înfrîngere grozavă asupra poporului nostru. S'au născut noue legi, ear' cu ele noue poveri, noue poște și desfătări, care încă au avut rea înfrîngere asupra moravurilor poporului și asupra modului de traiu al acestuia. Eacă — zice — în pomonim, că a scăzut vaza și influința conducătorilor celor mai firești și celor mai demni de bizuire, anume a preoților și a fruntașilor de pe la sate. A slăbit îndeobște simțul de jertfire și fiecare așteaptă fericirea sa de la stat.

„Bisericele și școlile de pe sate au pustiit; pe când locurile de petreceri nefrumoase, mai ales cărcumele s'au sporit și se umplu de lume... Familiile se prăpădesc în averile și în moravurile lor, căsătoriile sălbatice se înmulțesc. Liniștea sufletească la oameni di-pare și starea lor materială pustiiește. De geaba te uităm după mijloace de mântuire: legea lumească nu vine într'ajutor preotului, nu pedepsește pe cel desfrînat, nu desparte căsătoriile sălbatice, nu ocrotește autoritatea părinților și a păstorilor sufletești“.

Eată cum a grăit înaltul dignitar al bisericii sale și totodată mâna dreaptă a aceluși ministru, în birourile căruia s'a zămislit și se întreține izvorul acestor rele: **legile politice bisericești**. Nu-i vorba, dl secretar de stat n'annumit izvorul cu adevăratul seu nume, dar' de sigur numai legile păgâne le-a putut el înțelege ca obârșia stării triste, de care se tânguiește.

Dacă ar fi măcar cât de puțină logică în sistemul de guvernare, ce ar trebui să facă ministrul Wlassics?

SVIRCOLIRILE

„Kaghal“-ului bătut.

(A) Nu de osânda „unui d'ai lor“ voesc să mai discut, ei de răpunerea *Kaghal* ului, de răcnirea și rînjetul lui după rănire, de punerea lui cu botul pe labe. Mura trădătorului, afacerea persoanei lui scumpe, nu va mai ave putere, ori câte silințe 'și-ar da presa *Kaghal*-ului, să țină în sbucumare lumea întreagă, dar' nici pe cei mai naivi „politiciani“ de prin cărcume din mahalele. Ca să vă conving despre aceasta, eată numai două știri din cele multe:

să îngâlbenească: pe la noi, pe la Arad, grâul era deja în hambar. Tot așa și poamele. Cu atât însă era o recoare mai plăcută și fenețele d'o verdeață, care părea că te îndeamnă să te oprești și ore întregi să admiri bogăția și veselia ce natura a dăruiat acestui colț de țeară.

Cât trebuie să regreți, cu toate astea, trecînd pe aici și văzînd ce neajutorat sunt țeranii și căta miserie în mijlocul atator fermecătoare frumuseți! — Coman al nostru, care ne-a dus la Cămpulung, deși om care câștigă (cu caii) și 20 fl. pe zi (când prinde câte un „boier“), doarme pe jos, pe niște șoale și nici atata nu i-a intrat în cap, să pună fîn sub copilul seu (de vre-o zece ani), care zăcea de câte-va zile: căzuse într'o rîpă. Tot așa, nu și-a luat osteneală să sape o fantână în coasta dealului unde-i este casa, ci apa i-o cară bătura sa mamă (că „nu-i bună de altă treabă“) în niște cobilițe, legate pe șeaua unui cal ca val de el. Curtea-i era plină de gunoii, în grădina rîcăiau niște porci. Când i-am vorbit însă de folosul gunoii și că ce legume ar pute să aibă în grădina, ear' nu numai pruni roșii, mi a replicat, că n'au obiceiul acesta. Într'o țeară cultă, satele pe locuri ca acestea sunt bogate; la

O scurtă depeșă din Paris, cu data de 11 Septemvrie, publicată chiar în foaia p. excellence dreyfusistă de aici („A. & S.“) de Marți, 12 c. sub titlul: „Parisul liniștit“, sună:

„Nici o demonstrație. Orașul cu desvîrșire pe pace“.

Ear' după 5 zile de turbare și spumegare a presei „omnipotente“ ovreiești de pe întreg rotogolul pămîntesc, eată cu ce cuvinte își începe revista sa despre „Afacerea Dreyfus“, foaia suspomenită în numărul seu de Vineri, 15 c.:

„În vreme ce lumea întreagă (!!) a primit judecata din Rennes cu cea mai mare indignare, pe când în *Englîtera* și la *New-York* manifestațiunile contra Republicii franceze se țîn lanț, (ceea-ce e o minciună tot așa de mare ca și obrăznicia cu care e scornită și dată în public știrea. R. „Tr. P.“), pe atunci în *Francia* domnește liniștea. Nu-i vorba, a fost în Paris și în provincie o mică manifestație, dar' demonstrații au strigat să trăiască! pentru armată, bucurându se de judecata rușinoasă, pe care întreaga lume a primit-o cu scîrbă. Epistola de tot puternică a lui Zola (cetitorii de sigur ne vor ierta, că nici n'am amintit de ea până acum; e vorba de un articol scandalos de dreyfusist, publicat în cea mai jidovească foxie din Paris, anume „Aurore“ R. „Tr. Pop.“), al cărei sfere cuvînt a avut efectul unei lovituri de sbiecu, a răsunat fără ori-ce ehou în țeară. Opinia publică franceză acolo a ajuns, că nici a roși nu mai știe“.

Din momentul rostirii osânde, adevă delă orele 5 după amiază, Sămbătă 9 Septemvrie, *Kaghalul*, a pus în mișcare toate mijloacele sale mărturisite și nemărturisite, pe față și ascunse, ce au ca base neîntrecute banul, presa și viclenia iadului, — pentru a răscoli contra *Franciei* atât pe fiii ei proprii, cât și toată cealaltă lume, care avea să o pedepsească cel puțin, dacă nu altcum, printr'un „boycott“ universal.

Și prima poruncă a *Kaghal* ului, rostită cu rînjire și răcnete a fost: a reține lumea de la expoziția anului viitor. Și turbarea puterilor deslănțuite ale *Kaghal*-ului ținu 5 zile, dar într'a patra venise prima știre, că „terorismul semitic nu prinde“.

Azi, *Kaghal*-ul e bătut pe toată linia.

Nu va fi plictisitor a face o revistă măcar și microscopică peste această turbare, deși ar merita să fie expusă pe larg; și apoi nici nu ne-am îngrijit a aduna sistemic toate răcnetele; prin urmare le spicim numai așa pe apucate din colțul, unde le aruncăm.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

VILEGIATURĂ.

Prin patria „neamurilor“. — La Bran. — Pasul Giuvelca. — Valea Dâmboviței. — În vechia Capitală. —

II.

Cele ce urmează aici, nu vor fi descrierea locurilor, ci, pentru-ca să tragă folos și altii, voi povesti cele ce am pățit. Sosiserăm la Bran pe la amiază. Planul era să plecăm și să dormim în graniță, la pajură, să ajungem astfel a doua zi seara în Cămpulung, căci — așa ne spunea și otelierul și niște finanți — drumul e și greu și lung. Finanții ne spuseră însă, că în graniță nu-i nici măcar o cărcumă. Nu vom găsi deci adăpost, cum este bună-oară la Turnul-Roșu. Am rămas dar' peste noapte în Bran. Un chirigiu ne cerea 18 fl. să ne ducă, nu cu trăsura, ci în căruță, până la Cămpulung (România). Invătătorul local imi spuse însă, că acesta e un preț exagerat. Mi-a dat adresa unui chirigiu din vamă, care ne-a

dus, cu trăsura pe arcuți, pentru jumătate din prețul cât ceruse chirigiu din Bran. Și experiența ne dovedî, că din graniță drumul până la Cămpulung nu ține o zi, ci numai 5 ore.

Prin urmare, când ești la drum, să nu te iai după cele ce spun cărcumarii, care exagerează, ci să ceri sfatul invătătorilor și preoților... Altminteri o duci din păcăleală în păcăleală.

Din Bran și până la vamă, cale de două ore, treci prin niște regiuni cari pun în extas până și pe oameni cari au văzut minunățiile Europei. E o trecătoare, hotărît, mai frumoasă decât cele dela Predeal și Turnul-Roșu. În două ore vezi atata frumusețe, cât nu vezi în altă parte ziua întregă. Urei într'una și orizontul și e larg, cu cât urci, tot mai larg și mai grandios. Mergi spre sud, avînd spre răsărit și apus șirul de munți, cari adesea și vara sunt acoperiți cu zăpadă. Virfurile lor presintă o mulțime de forme fantastice și d'acolo, până la muntele, pe coasta căruia e șoseaua, e un șir întreg de munți și văi, cu păduri și pășuni bogate și miile de case împărățiate pretutindenea. Deși era pe la mijlocul lunii August, grânele abia pe ici, pe colo începeau

noi, Români însă, o sîrăcie lucie, încă par'că-ți vine să deplângi atata indolență și neștiință... Măcar pomii de ar și cultivă. Dar' nici atata! Trebuie să cutrieri multe grădini, până să dai d'un pom altuit. De ce „nemeșii“ din Făgăraș ori „trocarii“ vestiți din Brașov nu fac și ei o Reuniune de agricultură, cum e cea dela Sibiu, care în 10—15 ani a schimbat fața satelor de pe *mărginime*... De ce atăția membri d'ai „neamurilor“ umblă mai bucuos să exploateze pădurii prin România, ori în companie cu tineri intransigenți exploatează cariere de piatră, de popor, în mijlocul căruia trăiesc, nu au însă nici o grije?!...

Nu vreau să fac însă rechisitoriu când sunt în vilegiatură, pentru a'mi mai odihni sufletul de enervația cheltuită tocmai într'a scăpa (la noi acasă) de fericirile domniei, neamurilor... Ci, haid înainte, pe serpentina ce ne duce până în vârful muntelui, unde e granița: două corpuri de casă cu un gendarm și finanț care stă de pază. Intrăm să ne vizeze pașaportul: dăm d'un năcăjit de finanț, un bătrîn, care abia știa să scrie.

Căți-va paști încă, și... dorobanțul român ne deschide poarta: pășim pe sfântul pămînt al României libere. Imi venia să cânt și să dau un chiot să se audă până

Luni, 11 Septembrie sbera pressa Koghal-ului:

„Adevărata afacere a lui Dreyfus numai acum începe... Franța și poporul francez s'au pângărit ca nici o țară, ca nici un popor în istoria lumii... Franța și poporul ei trebuie să dispară și vor dispărea de pe fața pământului... Istoria nu va tolera asemenea rușine în lume etc. etc.”

Destul, așa-i? Și totuși, cum z. c. e numai un extract microscopic al turbării din ziua întâi, care se încheia cu depeșă din Havre: „O grupare socialistă revoluționară a arangiat demonstrații contra sentenței roșite asupra lui Dreyfus”; însoțită de una din Paris, care exprima nădejdea, că: „Dreyfus va fi eliberat în a în decursul săptămânii acesteia, sau cel mult la începutul celei viitoare”.

Marti, 12 Septembrie, presa lui Ahasver toată, pe baza depeșilor primite din izvorul comun kaghal-ist, avea, ca la comandă, articolul de fond cu titlul identic: „Boycott-are Franței!” Înca odată: titlul identic, trîmbițând în el și în depeși, că: „neguțătoria și industriașii cei mari din Angliera, Germania, Italia și America (deocamdată!) au fost hotărît a nu participa la expoziția din Paris, ear cei-ce s'au anunțat deja, își vor retrage angajamentul”

„Chiar și orașul Viena, — scria fițuca aradană suspomenită, ca echou perfect de fidel al celor din orașe mari — unde anti semitismul e așa de puternic, se adună iscălituri cu scop, pentru-ca iscălitorii să se lege pe cuvânt de onoare, că nu numai că nu vor lua parte la expoziție, dar nici nu se vor duce peste tot la Paris.”

„La asemenea boycott se pregătește lumea în Ungaria și în cea mai mare parte a statelor Europei; căci toți pornesc dela lozinca, că: deoare-ce Franța s'a slobozit din legăturile moralei... ea a pierdut ori ce titlu de drept la stima și spriginul material din partea Europei și Americii. Merită, ca după Sedanul ei pe teronul justiției și dreptății, să sufere și ruina materială. Meargă pe calea-i proprie, care o duce acum la vale în bezna întunecului și în prăpastia chaosului”...

Ear ca Introducere la depeșile din aceeași zi trîmbița aradană dreyfusistokossuthistă scria sub titlul „Rușinea Franței”, următoarele floricele:

„Pe când Dreyfus, în închisoarea sa din Rennes șede liniștit și cetește romane

în pădurile ce se vedeau în depărtare... Trec, nu mai știu pentru a cătea-oră, în țară, și simt mereu aceeași emoțiune fericoare ce m'a cuprins când am văzut în-tăia dată pe mândrul „curcan”, cântat cu atâta dragoste de marele Alexandri.

Ear cât am mers până în vama română Giuvelca, numai la gloria română mă gândiam, căci mergeam pe drumul, pe unde odinioară a trecut Negru Vodă să cupriudă Muntenia, fixându-și scaunul domniei la Câmpulung și punând astfel temeiul regatului român de azi... Ciudat lucru: ambii decalcicitori — înțeleg și pe Dragoș Vodă din Maramureș — au pornit din țări cari azi sub stăpânire străină sunt... Și mai curios, că țările de unde plecaseră, sunt d'o frumusețe și bogăție rară. Ce și-or fi zis: Să plecăm la cuceriri, că pământul pe care l părăsim îl lăsam în bune mâni... Au presupus, cu toate acestea mult despre cei pe cari li lăsam acasă... Mult trebuie să luptăm, ca peste o mie de ani chiar, să ne arătăm vrednici de mărirea străbună.

Leandru.

pentru a-și domoli nervii, indignarea covârșește lumea întreagă ca un potop al mărilor. Ea se cuprinde de ură față cu cea mai mare ticăloșie a secolului. Nu odată a izbucnit în presa lumii mânia, năcazul și indignarea, dar încă nici odată cu atâta înverșunare și cu o astfel de unanimitate. E ca și când cu verdictul, care pe aripale fulgerului a străbătut prin lume, ar fi sburat tot-deodată și un alt verdict”...

Se înțelege, că spumegările acestea ale foaiei locale sunt întocmai reproduse sau corespund pe deplin cu cele ale presei kaghaliste de pretutindenea.

Ziua de 12 o încheiau două depeși: una din Triest spunând că: „aici s'a pornit o mare mișcare pentru a se aduna iscălituri pe o adresă de compătimitere ce se va trimite d-nei Dreyfus. Până acum s'au strîns peste 30.000 iscălituri.” A doua, din Paris, zice, că pe baza cercetării medicale „Dreyfus e pe deplin prăpădit trușește”; suferă și de istovirea nervilor; când ridică brațul, ac sta li recade par'că ar fi de lemn; mereu are pornire de a vărsa; mănâncă numai lapte, dar nici această hrană nu o mistue. Nici odată nu se va mai vindeca din boala sa și zilele-i sunt numărate”. Dar vedeți flagrantul delict al minciunii acesteia, il aduce deja depeșă de la 14 c., „liniștind” lumea, că: „Dreyfus se simte destul de bine și cu încredere privește în cele ce au să urmeze în viitor.”

Vom continua cu svicolirile Ahasverului.

NOUȚĂȚI

BCU Cluj / Centra

Arad, 16 Septembrie 1899.

Soldății acasă. Ieri, Vineri la amiază, trupele regimentului 33 din Arad, cari au luat parte la manevrele din giurul Halma-giului, au sosit acasă în sunetul muzicii militare. Ficiorii, cari și-au împlinit anii de serviciu, încă ieri au desbrăcat „hainele împăratului” și au plecat către casă.

Un cadou scump. Din Viena se vestește, că arhiducele Rainer a făcut bibliotecii Curții un cadou de mare preț. I-a dăruit întreaga sa colecție de papyruse. Prin acest dar princiar arhiducele Rainer a dorit să-și asigure această valoroasă colecție pentru cel mai depărtat viitor. Până acum colecția timp de 15 ani a stat sub îngrijirea muzeului de arte și industrie austriac, ear acum arhiducele a dăruit-o bibliotecii Curții îndemnat și de împregiurarea, că arangiatorul de până acum al colecției, Dr. Iosif Carabacec, a fost numit director al acestei bibliotecii. Colecția de manuscrise de până acum a bibliotecii Curții, ce consistă din 1000 bucați grecești, 20 000 latinești și dintr'un considerabil număr de altele mai noue, s'a sporit acum foarte mult prin colecția dăruită de arhiducele Rainer. Această singură face ca la 100.000 manuscrise vechi: pe papyrus, pergament, pe lemn piele și pe lut. Intre acestea sunt: vre-o 70.000 în limba elină, 30.000 în limba arabă și vr'o 5000 în limba coptică, cără cari se mai adaugă un mare număr de scripte în limba ebraică și arameică. Prin această dăruire a arhiducelui Rainer, biblioteca Curții din Viena a devenit una din cele mai bogate biblioteci ale lumii.

Nemții din Vêrșet și monumentul Împărătesei. Mai zilele trecute orașul Vêrșet a desvilit monumentul ce l-a ridicat

acolo în memoria Împărătesei-Regine Elisabeta. Inscricția monumentului, firește, a fost nemțească. Această însă a scos din țt țni toate mințile șovinistilor jidano maghiari de acolo așa, că încă peste noapte în tur-barea lor au rupt tabla cu inscripția germană. Representanța orașului, mâhnită de această purtare barbară chiar și față de acest monument, a hotărît acum să pună la loc o tablă nouă, cu aceeași inscripție germană.

Toată presa jidano-maghiară înjură acum ca la ușa cortului și îndeamnă pe șovinistii din Vêrșet, ca „să rupă și a doua, și a treia și a zecea tablă cu inscripția ce se va pune pe monument”. —Adevărați sâbateci.

Un notar cu minte. Sub titlul „Un notar în contra lui 6 Octomvre”, foaia jidano-maghiară din loc, „Arad és Vid'ka”, în numărul său de azi afurisește, în felul său, pe notarul Boksa Béla din Bătania pentru-că acesta în reprezentanța comunei s'ar fi declarat contra participării comunei Bătania la sërba: ea ungurească din 6 Octomvre la Arad, motivând, că comuna este locuită de mai multe naționalități. O fi ori nu adevărat, nu știm încă. Dacă așa s'a întâmplat însă, apoi notarul Boksa nu și a făcut de că datoria de funcționar cu min-tea la loc.

Ape mari. În urma ploilor mari din zilele trecute, mai ales în Austria și în Bavaria, apele au crescut de tot mari și au exundat în foarte multe locuri, pricinuind moarte și pagube enorme mai cu seamă în Austria. Dunărea mai ales crescuse într'un chip neobicinuit, amenințând toate orașele și ținuturile din drumul său. Din Viena se telegrafează, că podul de peste Dunăre la Gmunden s'a prăbușit în valurile turbate ale apei, încercând vr'o 30 de oameni. — După știrile mai nou, rurile au început să scadă.

O limbă care nu se poate te'grafa e limba chineză. Pentru a ușora cumva lucrul, s'a inventat un sistem de cifre, prin mijlocirea cărăuia se pot face comunicațiuni telegrafice și în limba chineză. Funcționarul, care expediază mai departe telegrama astfel compusă, n'are să-și spargă capul cu conținutul ei. Cu totul altfel stă lucrul cu funcționarul, care primește depeșă. Acesta, trebuie să consulte un dicționar special la primirea depeșii de cifre, s'o traducă în cuvinte, înlocuind fiecare cifră cu câte o silabă. Numai o optime din lexiconul limbei literare chineză s'a folosit la compunerea acestui dicționar; s'a constatat însă, că pentru scopurile practice e destul și atâta.

Rectificare. Autorisata iubilează: printr'o scăpare de vedere, cum adeseori se întâmplă, s'a strecurat în articolul de fond al ziarului nostru din 2/14 c. o greșală, că în locul de Sibiu, unde dl Dr. Rațiu convocase conferință națională pe ziua de 3/15 Maiu 1896, s'a cules și trecut cu vederea că stă Blaj-ul, unde tot pe 3/15 Maiu convocase o adunare națională în anul trecut. Autorisata e convinsă în forul ei interior, că e la mijloc scăpare de vedere, și totuși înțeleptul ei director face comentarii, ca de obicei, nesăbuite.

ULTIME ȘTIRI

Terorism semitic răpus.

Paris, 15 Septembrie,

Băt: anul arhiduce Ludovic Victor, însoțit de comisariul ge-

neral al secțiunii austriace a expozițiunii din 1900, a vizitat lucrările pregătitoare părții destinate exposanților Austriei, pronunțându-se cu multă recunoștință despre stadiul lor înaintat.

Pășirea aceasta este privită ca anume inscenată pentru a da cea mai formală desmînțire agitațiunii prefăcute a Ovremii contra expoziției.

Londra, 15 Septembrie.

Mișcarea de boycott-are a expoziției franceze din 1900, scade mereu. „Daily Chronicle” scrie, că pentru fiecare repășire se anunță de două ori atâția exposanți noi.

Berlin, 15 Septembrie.

Mișcarea pornită contra expoziției din Paris a încetat cu desăvîrșire, deoare-ce industriașii cei mari au pornit o energică contra mișcare, declarând, că nu vor supune interesele lor politice.

Beiuș, 16 Sept. n.

Afirmațiunea „Tribunet”, că în fe-reastra mea se află inscripție ungu-rească, o declar de minciună infamă și malițioasă.

Diamandi.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copil, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpeta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krássó-Szórény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 14 Septembrie.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fi.	fi.	8.48—8.79
mai slab	7.50—7.70	8.43—8.77
Cucuruz vechiu	5.——5.20	5.05—5.25
nou		5.07—5.17
Orz vechiu	5.20—5.30	6.35—7.—
nou	4.80—5.—	6.——6.50
Secară Aug.		6.40—6.65
pe Oct.	5.80—5.90	6.15—6.65
Ovăș Aug.	4.40—4.50	5.55—5.65
Oct.	—	5.14—5.15

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump. fi.	9-48	vënd	9.52
Lire turcești		—	—	—
Imperial (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		127.—
Galbeni		5.58		5.62
Napoleon-d'ori		9.48		9.55
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

Editor: Aurel Popovici-Barclanu.
 Redactor responsabil Ioan Rusan Sirianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări, povește

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu portretul autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu portretul autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. V. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu portr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiete între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Diracția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminarul român gr. or. din Arad Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care partea ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungeresc de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare de câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și ceteș. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politicii, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictete între mănăuarea dreptului și a politicii practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătorești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia archidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătorești din archidieceșana ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariatul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teraciu a apărut la București în tipografia Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georghescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gheorgheni.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletor, profesor la gimnaziul român din Năsăud Partea I. Psihologia empirică, cu un adăugă de lectură psihologică. Prețul 5 cr. și se află de vânzare la autorul Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, profesor dela gimnaziul român gr. or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului” Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1.80, plus portul postal de 5 cr. la exemplar. — „Teoria Dramei” este, adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adăugă de cântecuri naționale. — Prețul unui exemplar legat cu firmă 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”

AVIS. P. T. domni învățători și colegi. La multele întrebări ce mi-se fac, cu onoare vin a răspunde, că deși am intrat în statul de pensiune, dar' lucru și mai departe pe terenul literar-didactic, și pentru noul an școlar 1899/1900 pot servi cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într-o limbă ușoară, metodă practică și amăsurat gradului de înțelegere a tinerimii noastre din școala populară, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul abecedar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III. pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. Inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R-lor 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Vitelemului 10 cr. 20. Invățătura despre banii noi 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Tuduceșcu. (Com. Temeș) posta B.-Lippa.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Preceștei”, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, estrasă din „Penticostar”. — Prețul 12 cr.

„Treii Doctori”, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare”, de cuprins moral culese de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului”, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

La administrația

„Tribunei Poporului”

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățianu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

„Povestea unei coroane de oțel”, de iubitul nostru poet George Coșbuc, a apărut în București, în editura librăriei C. Sfetea, cu o mulțime de ilustrații intercalate într'un text istoric-poporal, ce se extinde pe 260 pagini ale volumului în format octav mare, cu un tipariu fimos și cât se poate de bine îngrijit. Prețul: 1 leu 50 bani.—Din titlul cărții încă se poate vedea, că ea cuprinde istorisirea despre „Restatornicirea domniei românești și războiul pentru nea'ternare”, scrisă anume pentru țerănișe. Incepând dela introducerea, până la pagina ei din urmă, cartea aceasta, îndeosebi, este scrisă cu atâta foc și dragoste de neam, cu atâta măiestrie și farmec și într-o limbă atât de dulce populară, încât, începând odată s'o citești, n'o mai poți lăsa din mâni până ai isprăvit-o. Și după ce ai citit-o odată, din nou o începi și mereu o citești și tot nu te mai sature. — O adevărată comoară literară și un mărgăritar neprețuit în literatura noastră populară. Ear serviciul, ce are să facă opul acesta țerănișului carturar nu numai în România, ci în toate țerile locuite de Români,—nemăsurat va fi. Va reinvia, unde va trebui, va potența, unde este: adevăratul simț național, iubirea curată de neam și de patrie, îndemnul spre fapte mari și glorioase și neclintita dragoste pentru limba strămoșească.

Un păcat neiertat va comite ori care familie românească, din saloane până în bordeiu, — care ar întrelăsa a-și împodobi masa și biblioteca cu acest mai nou mărgăritar literar al iubitelui nostru poet Coșbuc.

„Foaia Pedagogică” apare în Sibiu sub direcțiunea dlui Dr. D. P. Barciuanu. În Nrul 17 din 1/13 Sept. anul al III-lea are următorul cuprins: Chestiunea pedepșelor în școala populară (continuare), de Iosif Velceanu, învățător. — Ceva asupra

ocupațiunilor de casă. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi. Corespondență.

Almanach, edat de „Reuniunea învățătorilor români” de la școalele confesionale gr.-or. din dieș. Caransebeșului, din incidentul adunării generale jubilară, ținută în zilele de 10/22 și 11/23 Septembrie 1895, cu ocaziune s'a inaugurat monumentul lui Constantin Diaconoviciu-Loga. — Editura costă tetulul reuniunii. — Sub acest titlu harnic renașterea a învățătorilor nostri din dieș. Caransebeșului a scos de sub tipar „Tipografia diecesană” din Caransebeș un voluminos, peste 230 pagini, în format mare și elegant, având un cuprins bogat și de interes general. Prețul cărții es'ă numai 1 fl. v. a. și se poate comanda de la „Librăria diecesană” din Caransebeș.

Gramatica Română pentru învățământul primar, partea I. de Ioan Petran, profesor siminarial (apărută în Arad, în prețul 15 cr.) e aprobată de Ven. Consistoriul din Arad. Venitul curat al acestei cărți didactice este destinat pentru inființarea unui fond, din care să se premieze învățătorii nostri, cari se vor distinge pe terenul învățământului și, îndeosebi, în propunerea unei școli materne. Se poate comanda și dela „Tribunei Poporului.”

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune”, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina”. Cartea foarte importantă pentru membrii de direcțiunea tuturor institutelor costă 1 fl. 50.